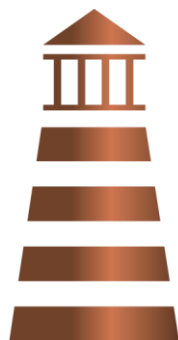

**INFORMACJA Nwai DOM MAKLEKSKI S.A. W ZAKRESIE OPISU CHARAKTERU INSTRUMENTÓW
FINANSOWYCH ORAZ RYZYKA ZWIĄZANEGO Z INWESTOWANIEM W TE INSTRUMENTY
FINANSOWE**

NWAI
DOM MAKLEKSKI

WARSZAWA, MAJ 2025

I. Informacje podstawowe

NWAI Dom Maklerski S.A. (dalej: „**NWAI**”) przedstawia Klientom lub potencjalnym Klientom ogólny opis istoty instrumentów finansowych oraz ryzyka związanego z inwestowaniem w te instrumenty finansowe, w sposób umożliwiający klientom lub potencjalnym klientom podejmowanie świadomych decyzji inwestycyjnych, dostosowując zakres tej informacji do rodzaju instrumentu finansowego oraz kategorii, do której należy klient.

NWAI informuje, że inwestowanie w instrumenty finansowe łączy się z ryzykiem utraty części lub całości zainwestowanych środków, jak również z poniesieniem przez klienta strat przewyższających wartość zainwestowanych aktywów. Tym samym, przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych, klient powinien w szczególności uwzględnić ryzyko związane z inwestowaniem w daną klasę instrumentów finansowych, oczekiwany zysk albo wysokość potencjalnej straty, na jaką się godzi oraz przeanalizować szereg czynników zewnętrznych wpływających na cenę lub płynność instrumentu finansowego, takich jak stabilność systemu prawnego i podatkowego, warunki ekonomiczne oraz perspektywa wzrostu gospodarczego bądź prawdopodobieństwo działania siły wyższej. NWAI uprzedza klientów oraz potencjalnych klientów, że historyczna wysoka stopa zwrotu z inwestycji osiągnięta przez dany instrument finansowy nie gwarantuje osiągnięcia podobnego wyniku w przyszłości.

II. Informacje dotyczące poszczególnych ryzyk

Nieodłączną częścią każdej inwestycji w instrumenty finansowe jest ryzyko i niepewność zwrotu z inwestycji. Faktyczny wynik z danej decyzji biznesowej w odniesieniu do innych decyzji może być oceniony jedynie po zakończeniu realizacji całej inwestycji. Poziom ryzyka jest zróżnicowany i zależy od rodzaju instrumentu finansowego, który jest przedmiotem inwestycji. Ryzyko transakcji będącej złożeniem kilku instrumentów bazowych może być większe niż ryzyko poszczególnych instrumentów wchodzących w skład tej transakcji. Podobnie ryzyko strategii składającej się z kilku produktów może być większe niż ryzyko poszczególnych produktów tej strategii.

Poziom ryzyka różni się w zależności od instrumentu finansowego oraz indywidualnych parametrów transakcji zawieranej przez klienta.

Niniejszy dokument ma na celu przedstawienie Klientowi wybranych ryzyk, które są nierozłącznie związane z transakcjami skarbowymi i mogą mieć wpływ na profil finansowy Klienta. Poniższe ryzyka nie wyczerpują listy ryzyk, na które może być narażony Klient w związku z zawieraniem transakcji skarbowych. W celu uzyskania bardziej szczegółowego objaśnienia poszczególnych ryzyk proszę kontaktować się z NWAI Dom Maklerski S.A. pod adresem e-mail company@nwai.pl.

Definicje najważniejszych rodzajów ryzyk:

1. **Ryzyko kredytowe** – ryzyko niewypełnienia przez kontrahenta finansowego swoich zobowiązań związanych z instrumentem finansowym, w szczególności dotyczących płatności odsetkowych lub spłaty nominału w dniu zapadalności papieru wartościowego. Może ono wynikać ze słabej kondycji finansowej lub nieuchronnego bankructwa emitenta.
2. **Ryzyko płynności** – ryzyko braku lub ograniczonej możliwości nabycia bądź zbycia instrumentu finansowego bez utraty wartości w relacji do ceny rynkowej.

3. **Ryzyko stopy procentowej** – ryzyko niekorzystnej zmiany wartości instrumentu finansowego w związku ze zmianą wysokości stóp procentowych, jest tym większe im dłuższy jest okres inwestycji.
4. **Ryzyko walutowe** – ryzyko spadku rentowności wartości instrumentu finansowego na skutek zmiany kursów walutowych w przypadku inwestycji dokonanej w walucie obcej.
5. **Ryzyko inflacji** – ryzyko związane ze spadkiem realnej stopy zwrotu z inwestycji będące efektem wzrostu wskaźnika inflacji.
6. **Ryzyko przedterminowego wykupu** – ryzyko skrócenia czasu trwania inwestycji w przypadku papierów wartościowych, przy których emitent zastrzega sobie prawo odkupu.
7. **Ryzyko prawne** – ryzyko zmiany regulacji prawnych dotyczących m. in. systemu obrotu papierami wartościowymi czy systemu podatkowego, mogące mieć negatywny wpływ na dokonaną inwestycję w instrument finansowy.
8. **Ryzyko wyceny** – dotyczy certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusze inwestycyjne zamknięte oraz jednostek uczestnictwa emitowanych przez fundusze inwestycyjne otwarte; w związku z ograniczoną płynnością istnieje ryzyko, że cena możliwa do uzyskania w wyniku transakcji na rynku zorganizowanym lub poza obrotem zorganizowanym będzie niższa niż aktualna wycena aktywów netto funduszu; wyceny certyfikatów inwestycyjnych dokonywane są przez fundusze inwestycyjne zamknięte rzadziej niż wyceny dokonywane przez fundusze inwestycyjne otwarte.
9. **Ryzyko dźwigni finansowej** – istnieje możliwość pojawienia się przypadków, gdy instytucja zbiorowego inwestowania, np. fundusz inwestycyjny zamknięty, inwestuje w instrumenty finansowe, które w swojej konstrukcji zawierają dźwignię finansową (jest to forma finansowania inwestycji, w której inwestor wpłacając do depozytu zabezpieczającego środki stanowiące jedynie niewielką część inwestycji uzyskuje możliwość inwestowania w aktywa o wartości większej niż posiadane środki finansowe); w takim przypadku inwestor narażony jest na stratę odpowiednio wyższą, ponieważ uwzględnia się użycie jako podstawy finansowania transakcji finansowanie obce.
10. **Ryzyko wartości instrumentu bazowego** – w przypadku produktów strukturyzowanych, w tym certyfikatów, wartość instrumentu finansowego zależy od kształtowania się ceny instrumentu bazowego (m. in. Indeksów giełdowych, akcji, walut czy obligacji).

Powyższy opis zawiera główne ryzyka mogące wystąpić z punktu widzenia klienta zawierającego transakcje i ma na celu przedstawienie, że w przypadku zawierania transakcji, klient musi upewnić się, że w pełni rozumie swoje zobowiązania wynikające z zawartych transakcji, potencjalne konsekwencje związane z poszczególnymi scenariuszami rynkowymi, a także powiązanie tych zobowiązań z przepływami wynikającymi z działalności biznesowej klienta. Katalog ten nie zawiera wszystkich rodzajów ryzyk, których wystąpienie możliwe jest w związku z inwestycją w instrumenty finansowe.

Poziom najważniejszych rodzajów ryzyk dla poszczególnych instrumentów finansowych został ujęty w zbiorczej tabeli znajdującej się na końcu rozdziału III „Opis wybranych instrumentów finansowych” poniżej.

III. Opis wybranych instrumentów finansowych

Poniżej przedstawiono podstawowe informacje dotyczące wybranych instrumentów finansowych oraz ryzyk związanych z inwestowaniem w dane klasy instrumentów finansowych z zastrzeżeniem, że

poniższy opis może nie zawierać oznaczenia wszystkich potencjalnych ryzyk, ze względu na ich otwarty katalog:

1. Obligacje

Charakterystyka instrumentu:

Obligacja jest instrumentem finansowym o charakterze dłużnym (poświadczającym wiarygodność), w którym jedna strona, zwana emitentem obligacji, stwierdza, że jest dłużnikiem drugiej strony, zwanej obligatariuszem (właściciel obligacji) i zobowiązuje się wobec obligatariusza do wykupu obligacji oraz spełnienia innych świadczeń, zazwyczaj w postaci wypłaty odsetek. Wpłaconą przez inwestora kwotę nominalną obligacji emitent spłaca na rzecz obligatariusza w ściśle określonym terminie (termin wykupu) wraz z odsetkami, których sposób naliczania jest określony w warunkach emisji obligacji.

Obligacje mogą być emitowane przez przedsiębiorców (obligacje korporacyjne) w celu pozyskania środków finansowych w szczególności na ich inwestycje lub rozwój działalności. Emitentami obligacji mogą być również Skarb Państwa (obligacje skarbowe) oraz gminy, powiaty, województwa, związki tych jednostek samorządu terytorialnego, a także jednostki władz regionalnych lub lokalnych innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej (obligacje komunalne). Ponadto, obligacje mogą być emitowane przez instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska lub Narodowy Bank Polski, lub przynajmniej jedno z państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub bank centralny takiego państwa, lub instytucje, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy regulujące działalność takich instytucji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i zawierające stosowne postanowienia dotyczące emisji obligacji. Obligacje emitowane są na czas określony za wyjątkiem obligacji wieczystych. Okres trwania obligacji (termin zapadalności obligacji) powinien być dopasowany do okresu, w którym emitent zamierza zgromadzić kapitał niezbędny do spłaty zaciągniętego długu obligacyjnego wraz z odsetkami. Najważniejszymi cechami obligacji są:

- termin wykupu - jest to termin, z upływem którego emitent zobowiązany jest dokonać wykupu, tzn. zwrócić zaciągnięty dług właścicielowi obligacji,
- wartość (cena) nominalna - jest to wartość, od której nalicza się odsetki i którą emitent zwraca w dniu wykupu,
- cena emisyjna - jest to cena, po której obligacja jest sprzedawana w momencie emisji pierwszemu właścicielowi,
- oprocentowanie - określa wielkość odsetek od zaciągniętego zobowiązania wypłacanych obligatariuszowi; wyrażone jest ono w procentach wartości nominalnej (w skali roku); zwykle odsetki płacone są regularnie, np. co rok, co pół roku, co kwartał.

Ze względu na oprocentowanie wyróżniamy obligacje:

1. obligacje o stałym oprocentowaniu – można dokładnie określić wszystkie płatności z tytułu posiadania instrumentu w momencie jego zakupu,
2. obligacje o zmiennym oprocentowaniu – oprocentowanie zmienia się w terminie płacenia odsetek i zależy od stopy referencyjnej, za którą przyjmuje się zwykle stopę kredytową na rynku międzybankowym (np. WIBOR) lub stopę rentowności bonów skarbowych,

3. obligacje indeksowane (w ramach obligacji o zmiennym oprocentowaniu) – oprocentowanie za dany okres zależy od wartości określonego indeksu a zwykle jest nim stopa inflacji (obligacje indeksowane stopą inflacji),
4. obligacje zerokuponowe – z tytułu ich posiadania nie są płacone odsetki; mają one charakter dyskontowy – jej cena stanowi różnicę między wartością nominalną a premią terminową. Obligacje mogą być sprzedawane zarówno na rynku pierwotnym, jak i wtórnym. Emitentem obligacji może być zarówno Skarb Państwa, jak i inne instytucje i podmioty gospodarcze, jak spółki kapitałowe (obligacje przedsiębiorstw), gminy i samorządy lokalne (obligacje komunalne).

W ramach świadczenia usług w odniesieniu do obligacji Skarbu Państwa lub gwarantowanych przez Skarb Państwa strony mogą zawierać transakcje Buy Sell Back (BSB) lub Sell Buy Back (SBB).

Transakcje Buy Sell Back (BSB) polegają na sprzedaży obligacji z jednoczesnym zobowiązaniem do ich późniejszego odkupu po z góry ustalonej cenie w określonym terminie.

Ze względu na specyfikę transakcji BSB istnieje potencjalne ryzyko nieterminowego rozliczenia transakcji, w przypadku gdyby nie doszło do odkupu obligacji w określonym terminie. W przypadku, gdy transakcje BSB dotyczą płynnych papierów wartościowych emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa, istnieje możliwość zbycia ich na rzecz innego kontrahenta.

Transakcje Sell Buy Back (SBB) polegają na kupnie obligacji z jednoczesnym zobowiązaniem do ich późniejszej sprzedaży po z góry ustalonej cenie w określonym terminie.

Ze względu na specyfikę transakcji SBB istnieje potencjalne ryzyko nieterminowego rozliczenia transakcji, w przypadku gdyby nie doszło do odsprzedaży obligacji w określonym terminie. W przypadku, gdy transakcje SBB dotyczą płynnych papierów wartościowych emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa, istnieje możliwość nabycia ich od innego kontrahenta.

Oprócz ww. ryzyk związanych z charakterystyką transakcji BSB/SBB zastosowanie mają również ryzyka odnoszące się do obligacji emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Obligacje zamienne:

Szczególnym typem obligacji są obligacje zamienne. Obligacja zamienna jest dłużnym papierem wartościowym emitowanym przez spółki akcyjne lub komandytowo-akcyjne, który po spełnieniu określonych warunków może zostać zamieniony na ustaloną liczbę akcji. Instrument ten ma charakter opcyjny, gdyż wzrost cen akcji emitenta może doprowadzić do wzrostu wartości obligacji ponad wartość zaciągniętego długu, natomiast granicę spadku ceny obligacji wyznacza poziom tego długu. W przypadku tego instrumentu mamy do czynienia z dodatkowym ryzykiem związanym z wbudowaną opcją kupna akcji emitenta. Jeśli zmienia się cena akcji emitenta, to cena obligacji zamiennej może rosnąć lub spadać bardziej niż cena zwykłej obligacji emitenta w podobnych warunkach rynkowych, a warunkują to zmiany wartości części opcyjnej obligacji zamiennej.

Obligacje z reguły odznaczają się ograniczoną zmiennością cen.

2. Akcje

Charakterystyka instrumentu:

Akcja jest udziałowym instrumentem finansowym odzwierciedlającym prawo do własności części majątku spółki. Emitentem akcji może być wyłącznie spółka akcyjna lub spółka komandytowo-akcyjna. Akcja jako prawo udziałowe, które oznacza członkostwo w spółce, a jej właściciel nazywany jest akcjonariuszem. Z posiadaniem akcji związane są konkretne prawa i obowiązki akcjonariusza. Akcje mogą być imienne lub na okaziciela, zwykłe lub uprzywilejowane. Akcjonariusz posiada dwa rodzaje uprawnień: majątkowe i korporacyjne. Do uprawnień majątkowych można zaliczyć np.: prawo do dywidendy czy prawo do odpowiedniej części majątku spółki w przypadku jej likwidacji. Uprawnieniami korporacyjnymi są m.in.: prawo do informacji o działalności spółki, prawo głosu, prawo do udziału w walnym zgromadzeniu spółki.

Akcje odznaczają się znaczącą zmiennością cen, zwłaszcza w krótkim okresie czasu, co jest równoznaczne z wysokim ryzykiem inwestycyjnym.

3. Certyfikaty inwestycyjne

Charakterystyka instrumentu:

Certyfikat inwestycyjny to papier wartościowy emitowany przez fundusz inwestycyjny zamknięty. Certyfikaty inwestycyjne są niepodzielne i reprezentują równe prawa dla danej serii. Wartość certyfikatów inwestycyjnych uzależniona jest od wartości portfela inwestycyjnego funduszu. Fundusz inwestycyjny zamknięty dokonuje wyceny aktywów funduszu nie rzadziej niż raz na trzy miesiące oraz na siedem dni przed rozpoczęciem zbywania certyfikatów kolejnej emisji. Z chwilą wykupienia certyfikatów przez fundusz są one umarzane z mocy prawa. Fundusze inwestycyjne zamknięte w porównaniu do funduszy otwartych posiadają znacznie szersze możliwości inwestycyjne, co daje szerszą elastyczność w selekcji strategii oraz inwestycji dla zarządzających, a w konsekwencji może wiązać się z poniesieniem większego ryzyka. Podstawowymi dokumentami informacyjnymi dla klientów są warunki emisji oraz statuty funduszy, a także dokumenty zawierające kluczowe informacje - KID (Key Information Document). Działalność funduszy inwestycyjnych w Polsce jest regulowana określonymi przepisami prawa oraz kontrolowana przez Komisję Nadzoru Finansowego. Jeśli certyfikaty inwestycyjne są notowane na giełdzie, podlegają one codziennej wycenie rynkowej, analogicznie jak inne papiery wartościowe notowane na tym rynku. Posiadacz certyfikatów inwestycyjnych może zrealizować jego wartość przez sprzedaż na rynku wtórnym, sprzedaż emitentowi (o ile ten będzie skupował własne certyfikaty inwestycyjne) lub otrzymać wypłatę środków przypadających na posiadane certyfikatów inwestycyjnych w przypadku likwidacji funduszu.

Stopień ryzyka przy inwestowaniu w certyfikaty inwestycyjne jest uzależniony od kategorii do której emitujący je fundusz inwestycyjny należy. Z reguły im większa część portfela może być inwestowana na rynku akcji czy instrumenty pochodne tym ryzyko inwestycji jest większe. Zarządzający funduszami starają się, poprzez odpowiednią dywersyfikację i aktywne zarządzanie portfelem, minimalizować ryzyka przypisane poszczególnym instrumentom, w które fundusz inwestuje, niemniej należy być świadomym, że nawet najlepiej zdywersyfikowany portfel nie jest w stanie uchronić inwestora przed ryzykiem rynkowym. Wartość lokat funduszu w bardzo dużym stopniu zależy od zachowania całego rynku czy to akcji, czy obligacji. Nie można tego ryzyka wyeliminować poprzez dywersyfikację portfela papierów wartościowych. W związku z szerszymi możliwościami inwestycyjnymi aniżeli w przypadku

funduszy inwestycyjnych otwartych fundusze inwestycyjne zamknięte i związane z nimi certyfikaty inwestycyjne mogą być bardziej ryzykowne w porównaniu do funduszy inwestycyjnych otwartych.

Zmienność cen certyfikatów inwestycyjnych jest zróżnicowana w zależności od typu funduszu inwestycyjnego.

4. Listy zastawne i inne bankowe papiery wartościowe

Charakterystyka instrumentu:

Dłużne papiery wartościowe, inne niż obligacje skarbowe, emitowane wyłącznie przez bank na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe – na warunkach podawanych do publicznej wiadomości. Mogą być to między innymi listy zastawne i bony skarbowe.

List zastawny jest papierem wartościowym imiennym lub na okaziciela, w którym bank hipoteczny (emitent) zobowiązuje się do wypłaty odsetek i wykupu listu zastawnego zgodnie z warunkami ich emisji. Zabezpieczeniem listu zastawnego są wierzytelności banku hipotecznego z tytułu udzielonych kredytów. Listy mogą być emitowane w PLN lub w walutach obcych.

W zależności od rodzaju instrumentu, w przypadku bankowych papierów wartościowych może wystąpić ryzyko walutowe, które cechuje się tym, że na wartość produktu wpływ wywierają zmiany walut kursów walutowych.

5. Certyfikaty strukturyzowane i inne produkty strukturyzowane (ETP – exchange traded products)

Charakterystyka instrumentu:

Produkty strukturyzowane to instrumenty finansowe, na podstawie których emitent będący instytucją finansową np. bankiem, domem maklerskim lub funduszem inwestycyjnym, zobowiązuje się wobec nabywcy produktu strukturyzowanego do wypłaty kwoty rozliczenia według oznaczonego wzoru. Produkty strukturyzowane w większości zbudowane są z dwóch elementów: (i) bezpiecznego, zapewniającego zwrot przynajmniej części zainwestowanych środków oraz (ii) bardziej ryzykownego, który docelowo ma przynieść klientowi znaczny zysk. Mogą mieć jednak różne konstrukcje, np. ich cena może być uzależniona od ceny jednego, lub większej ilości instrumentów finansowych według wzoru określonego w warunkach emisji takiego produktu. Inwestując w produkty strukturyzowane Klient od początku zna czas trwania inwestycji, natomiast cena produktu strukturyzowanego uzależniona jest od wartości określonych wskaźników rynkowych, na których oparto rozliczenie odkupu. Produkty strukturyzowane dzieli się na: gwarantujące ochronę kapitału, gdzie inwestor otrzymuje całość albo znaczną część zainwestowanych środków na koniec inwestycji oraz ewentualnie udział w osiągniętych zyskach wygenerowanych przez wbudowany w produkt instrument pochodny oraz na niegwarantujące ochrony kapitału, gdzie Klient w dniu wykupu otrzymuje aktualną wartość aktywów, która w skrajnych przypadkach może być niższa niż wartość zainwestowanych przez Klienta środków.

Stopień ryzyka podczas inwestowania w produkty strukturyzowane różni się w zależności od rodzaju produktu, jego celu inwestycyjnego, zdolności finansowej ewentualnego gwaranta ochrony kapitału oraz rodzaju i skali udziału w produkcie strukturyzowanym instrumentów pochodnych korzystających z mechanizmu dźwigni finansowej. Wyszczególnić należy także ryzyko zmienności cen produktu strukturyzowanego, ryzyko dotyczące instrumentów, z których zbudowany jest produkt

strukturyzowany, ryzyko płynności, ryzyko niewypłacalności emitenta lub ryzyko utraty gwarancji ochrony kapitału w przypadku przedwczesnej rezygnacji z inwestycji. Produkty strukturyzowane co do zasady charakteryzują się wysoką zmiennością cen. Informacje dotyczące charakteru poszczególnych produktów strukturyzowanych oraz ryzyka, kosztów, a także potencjalnych zysków i strat z nim związanych zostały zawarte w dokumencie zawierającym kluczowe informacje - KID (Key Information Dokument) dotyczącym tych produktów strukturyzowanych.

Typ ryzyka	Obligacje skarbowe i z gwarancją Skarbu Państwa ¹	Obligacje komunalne	Obligacje korporacyjne	Certyfikaty strukturyzowane i inne produkty strukturyzowane (ETP)	Akcje	Certyfikaty inwestycyjne	Listy zastawne i inne bankowe papiery wartościowe
Ryzyko kredytowe	niskie	niskie	średnie lub wysokie (w zależności od sytuacji finansowej emitenta)	w zależności od konstrukcji instrumentu	nie dotyczy	nie dotyczy	niskie
Ryzyko płynności	niskie	średnie lub wysokie (w zależności od sytuacji finansowej emitenta)	średnie lub wysokie (w zależności od sytuacji finansowej emitenta)	wysokie	średnie lub wysokie (w zależności od sytuacji finansowej emitenta)	wysokie	niskie lub średnie (w zależności od sytuacji finansowej emitenta)
Ryzyko stopy procentowej	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	w zależności od konstrukcji instrumentu	nie dotyczy	w zależności od rodzaju funduszu	z oprocentowaniem zmiennym - niskie
	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie				z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie
Ryzyko walutowe	przy obligacjach emitowanych w PLN – nie dotyczy	przy obligacjach emitowanych w PLN – nie dotyczy	przy obligacjach emitowanych w PLN – nie dotyczy	w zależności od konstrukcji instrumentu	przy akcjach emitowanych w PLN – nie dotyczy	w zależności od rodzaju funduszu	przy obligacjach emitowanych w PLN – nie dotyczy
	przy obligacjach emitowanych w walucie obcej – średnie lub wysokie	przy obligacjach emitowanych w walucie obcej – średnie lub wysokie	przy obligacjach emitowanych w walucie obcej – średnie lub wysokie		przy akcjach emitowanych w walucie obcej – średnie lub wysokie		przy obligacjach emitowanych w PLN – nie dotyczy

¹ Opis powyższego ryzyka ma zastosowanie do przedmiotu transakcji BSB/SBB, przy czym w przypadku tych transakcji należy uwzględnić ryzyko kontrahenta – ryzyko średnie, związane z potencjalnym ryzykiem nieterminowego rozliczenia transakcji, w przypadku gdyby nie doszło do odkupu lub odsprzedaży obligacji w określonym terminie.

Ryzyko inflacji	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	z oprocentowaniem zmiennym - niskie	w zależności od konstrukcji instrumentu	niskie	w zależności od rodzaju funduszu	z oprocentowaniem zmiennym - niskie
	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie	z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie				z oprocentowaniem stałym – średnie lub wysokie
Ryzyko przedterminowego wykupu	dla obligacji bez wbudowanej opcji call emitenta – nie dotyczy	dla obligacji bez wbudowanej opcji call emitenta – nie dotyczy	dla obligacji bez wbudowanej opcji call emitenta – nie dotyczy	w zależności od konstrukcji instrumentu	niskie	nie dotyczy	nie dotyczy
	dla obligacji z wbudowaną opcją call emitenta - niskie	dla obligacji z wbudowaną opcją call emitenta - niskie	dla obligacji z wbudowaną opcją call emitenta - niskie				
Ryzyko prawne	niskie	niskie	niskie	w zależności od konstrukcji instrumentu	średnie	niskie	niskie
Ryzyko wyceny	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	wysokie	nie dotyczy
Ryzyko dźwigni finansowej	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	w zależności od konstrukcji instrumentu	nie dotyczy	w zależności od rodzaju funduszu	nie dotyczy
Ryzyko wartości instrumentu bazowego	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	w zależności od konstrukcji instrumentu	nie dotyczy	w zależności od rodzaju funduszu	nie dotyczy